

Slovenská požičovňa filmov
Bratislava, Priemyselná 1

DISTRIBUČNÝ LIST Č. 90/72
Dátum premiéry: 26.5.1972

"... A POZDRAVUJI VLAŠTOVKY"

Denník z cely smrti

produkcia	ČSR	kópie 35mm kl. - od 26.5.72
číslo a kategória	183 7217 - C	16mm OZ - neskoršie
metráž	cca 2.480m + 290m	kód 16mm kópií - 9350
kópie majú formát obrazu	1:1,66	
farebný		
mládeži neprístupný		
vstupné zvláštné:	základné sadzby zvýšené o Kčs 1,-	
prip. krátky film:	Cesta blževným poľom - ČSR, 290m, čb. Život a dielo národného umelca S.K. Neumanna	

Vo svojom filme ... a pozdravuji vlaštovky spracoval režisér J. Jireš skutočný životný príbeh Marušky Kudeřkovéj, ktorú v 22 rokoch popravili za odbojovú činnosť. Obsahom aj spracovaním patrí film k významným dielam súčasnej českej tvorby a jeho uvedeniu v kinách by mali venovať mimoriadnu pozornosť.

Autori filmu:

Námet: Jaromil Jireš
Scenár: Jaromil Jireš
Réžia: Jaromil Jireš
Kamera: Jan Čuřík
Hudba: Luboš Fišer

Hrajú: V hlavnej úlohe Magda Vašáryová

Ďalej hrajú: Viera Strnisková, Július Vašek, Václav Helšus, Dagmara Bláhová, Hana Pastejřková, Hana Maciuchová, Jana Andresíková, Jozef Čierny, Dušan Blaškovič, Zdeněk Kampař, Ladislav Mrkvička, Vítězslav Jandák a iní

Stručný obsah filmu:

Maruška sa dostala do rúk gestapa a bola odsúdená na smrť. Každému odsúdenému ponechávajú ešte 99 dní života. V koncentračnom tábore sa stretáva s Jarkou a Vítězkou, ktoré musia za ilegálnu prácu tiež pykať. Vo väzení spomína Maruška na detstvo, na domov, na svojho milého Julka a na priateľov a spolubojovníkov z miestnej odbojovej organizácie. Maruška píše na útržky toaletného papiera "škrabky" - svoje dojmy a spomienky.

Spomína, ako po nociach chodila s bábami letákov a straníckymi tlačmi a ako sa jedného dňa objavil v továrni mladý elegantný muž, český agent gestapa. A potom prišli výsluchy, bitka a mučenie a napokon súd, kde sa jej najbližší dozvedeli o hroznom rozsudku.

„Tých 99 dní už uplynulo, teraz je to 124 dní odo dňa rozsudku a stále sa nič nekoná. Konečne prichádza dozorkyňa, Sternetzská a vyzve Marušku, aby šla s ňou. Po nutných formalitách ju tmočník informuje o presnej hodine a minúte popravy a oznamuje jej, že ku svojim veciam môže pribaliť aj odstrihnuté vlasy, ktoré odovzdajú pozostalým. Maruška napíše ešte svoj posledný dopis a potom ju odvedú do miestnosti, kde stojí ďalších päť odsúdencov. Maruška odhodlane odchádza v ústrety smrti, odchádza bez strachu, usmieva sa, ešte si zaspomína na svoje detstvo, domov, rodičov a súrodencov... Medzitým prichádza do jej cely dozorkyňa Erna a prináša jej telogram k jej dvadsiatymdruhým narodeninám...”

Reklamný materiál:

Fotografie, plagát A/1, A/3, diapozitívy, zlepký

J. Lubina, v.r.

Vl. Kováčik, v.r.

Bratislava, 3.5.1972